

Лірика в серпанку (збірка)

Галина Олійник

* * *

Співає бентежна душа
Про стежку в рясних споришах
І спогадом теплим зове
В той край, де дитинство живе.

Співає, немов водограй,
Про дивний світанок-розмай,
Про щастя дзвінкої весни,
Веселку, що лине у сні.

Співає мрійлива душа,
За обрій мотив поспіша,
Чекає свобода доріг,
Щоб сонце скотилось до ніг.

Як зірка, засяє вночі
Нев'янучий вогник свічі,
Віддасть полум'яну любов, —
Співає душа знов і знов.

25.07.09

* * *

Уклонилося діброва,
Чути соловейка,
Пригадалась колискова,
Що співала ненька.

Все близьке плекає стежка
І волошки в полі.
Неба ясного мережка —
У щасливій долі.

Сяє нива, наче сонце,
Дожидає жнива,
Мальви квітнуть під віконцем...

Батьківщина — диво!

18.03.09

* * *

Виблискують росяні трави,
Тепло зберігають стежки,
Повітря вечірне ласкаво
Цілує легкі пелюстки.

У пахощах чути прощання —
"Сьогодні" летить в небуття,
Зізнаюсь йому у коханні,
Крокуючи сміло в життя.

Хвилини, що серцем черпаю,
Вплітаються в думи мої,
А небо зірками палає...
Виспівують їм солов'ї.
31.05.10

А рай — на землі

А рай — на землі... Журавлі
Сказали, кружлявши над садом.
Не сплять музиканти малі,
Травиці надзвонюють радо.

Яскрить на весь світ білий цвіт,
Квітує весна пелюстками...
Душі незабутній політ
Вгорі пломеніє зірками.

Пливуть невблаганні літа
Услід за глухими вітрами.
Пора золота, як вода, —
Ціную її вечорами.

02.05.10

* * *

Іде весна, даруючи тепло,

Сміється синім проліском з дібров,
І ожива надіями село,
І солов'ї співають про любов.

Жага душі — напитися пісень,
Їх чує сонце, небо, журавлі.
Життя несе надію в кожен день,
Квітує щастя барвами землі.

11.04.10

* * *

Світ полонила щаслива пташина,
Радо струмки подались навздогін,
Щедро всміхається сонячна днина —
Гарний, лункий у весни передзвін.

Все оживає... І сонна природа
Гріє іще ненароджений цвіт.
Срібна береза чаруючу вроду
Щедро напоїть з розбуджених віт.

11.03.10

* * *

Тепло пробуджує надії,
Неначе пролісок блакить.
Все оживе, зазеленіє
І дивним цвітом заіскрить.

Між трав прокинеться стежина,
Згадавши думи всі мої,
Заполонять погожу днину
Блаженним співом солов'ї.

Зачарувало небо сине,
Душа закохана бринить...
Я дочекалася і лину
В сміливу, щиру, світлу мить.

09.03.10

* * *

Розтають на пагорбах сніги,
День погожий довше догорає,
Розімлілись мерзлі береги,
Течія розчулена співає.

І берези в сонячнім гаю
Грають з вітром, звеселяють смужки,
А душа — неначе у раю...
Величавий спів весни-подружки.
02.03.10

* * *

Вербовий цвіт над спокоєм річок
І ледве чутна течії молитва
Пливуть поміж пташиних балачок,
Де в'є земля трави зелену лиштву*.

Чарує мить серпанком вдалині,
За обрій сонце лагідно скотилось,
Від теплих дум так радісно мені,
Невже для них на світ я народилась.

Від доброти і щирості засну.
Її нестримне серденько жадало, —
Впізнала у молитві я весну,
Вона завжди до берега гукала.

27.04.10

* Лиштва — кайма.

* * *

Мовчать журавлі, а в мені
Душа дивовижно співає,
Колишуться віти сумні,
За обрієм сонце дрімає.

Вмивається ніжно трава,
Роса прохолодою дише,
Лягають рядками слова,
Мене зачаровує тиша.

Мелодія стиха звучить,
Магічна землі колискова,
І саме для неї в цю мить
З'являється зіронька нова.

Стискається серце моє,
Мрійливе і дуже щасливе...
Милуючи, ніч настає
З народженням вічного дива.

13.07.10

* * *

Духмяні сяють трави.
Весни солодкі сни.
Проміння золотаве
Гойдають ясени.

Замріяні тополі
Сережками тремтять,
У світ моєї долі
Думки усі летять.

Впиваюся красою,
Плекаю кожну мить,
Щаслива наді мною
Пташина гомонить.

Гармонія казкова,
Відвертості роки...
І серце знову й знову
Народжує рядки.

10.05.10

* * *

Глибокий подих і весняний шепіт
Почули, пролітаючи, птахи.
Гойдає тишу таємничий легіт...
Поснули верби, вогкі береги.

Пливе у ніч, здійнявши хвилю, видра,
Пливуть за нею місяць і зірки.
Чарує гладь... Хвилююча палітра —
Яскравий сон могутньої ріки.

08.04.10

* * *

Дзеленчить синиця за вікном
Вузлуватій гілочці морелі,
Стежці, помереженій струмком,
І небесно-синій акварелі.

Дзеленчить, виспіває вона,
Щоб вода прокинулась в криниці,
Усміхнулась променем весна
В пісні жовтогрудої синиці.

02.03.10

* * *

Мерехтить на світанку роса,
Заворожує юна краса,
Починає життя новий день,
Розмаїттям щасливих пісень.

Покотивсь передзвін, перелив,
Гомонить Всесвіт нотами див,
І душа зазвучала моя,
Адже в ньому співаю і я.

14.05.09

* * *

Вертає стрічечка пташина,
В безодні їй не потонуть,
Бо так чекає тепла днина
Малого серця щирі суть.

Шумить весна у верховітті,
Вдихнули леготу бруньки.
П'янкi плекаючи суцвіття,

Тремтять щасливі яблуньки.

Яскрить блакиттю тихе небо,
Хмаринок лагідні мазки —
Усе для мене і для тебе
З веління Божої руки.

01.03.10

* * *

Рясним дощем вмивається весна,
Розкоти грому тихнуть помаленьку,
Між срібних дум мелодія луна —
Чарівні трелі співу соловейка.

Розчулена... Вдихаю щирий звук.
Сріблястих струн мотив розтав безслідно.
Невпинно вабить рідний серця стук,
Де груша нахилилася привітно.

Пливе життя над подивом краплин,
Ласкавим вітром гріє в тілі душу.
У сон вилилися промені хвилин,
Що осідали з піснею на грушу.

Рясні дощі, як роздуми мої,
Життєва суть проста і зрозуміла...
В садах тремтять щасливі солов'ї,
А ті для них квітують біло-біло.

14.05.10

* * *

Лине наспівно ріка,
Хвилі здіймає прозорі,
Ніжна всевладна рука
В небі запалює зорі.

Тихо шепоче: "Засни", —
Ніч невідома, глибока.

Берег надій, таїни
Вабить непрожиті роки.

Відгуком теплим вночі
Голос землі оживає.
Щастя моєї душі —
В музиці рідного краю.

21.07.10

* * *

Миттевосте — солодкий дивний сон,
Лоскочеш душу подихом жаданим,
М'яким і ніжним, наче шелест крон,
Як поглядом стрічаюся з коханим.

Щасливі щохвилини. І слова
Хвилюють в небі зірку вечорову.
І обертом ітиме голова,
Коли я вуст твоїх торкнуся знову.

Піснями заливаються пташки,
Покоси перешіптуються з літом,
Нехай в одну зливаються стежки,
А липи напувають душі цвітом.

18.06.10

Літо рідної землі

Ллються промені пекучі,
Розімлілась неба синь,
Хвиля лащить з-під кручі,
Де верба скидає тінь.

І приємна прохолода
Напува піщане дно,
І латаття коло броду
В цвіті білому давно.

Аж над самою водою

Метушаться ластівки,
Кличе човен за собою
Срібна течія ріки.

Вітер пестить ноги босі,
Зачаїлось на веслі
Розмаїте, стоголосе
Літо рідної землі.

10.06.10

* * *

В травах росами дзвенить,
Сонце котиться до лісу,
Кожну вимріяну мить —
Всесвіт змінює завісу.
Край затих о цій порі,
Даль барвиста мліє літом,
Сяє місяць угорі
І чарує липа цвітом.

10.07.09

Ранок

Сяє над обрієм сонце багряне,
Ранок бринить намистами роси.
В очі волошкам ласкаво погляну,
Стиглої ниви торкнуся, мов коси.

Кличуть серпанком безкраї простори.
Промінь яскрить у повітрі п'янкім.
Колосом нива нагадує море —
Синя волошка купається в нім.

Хай вітерець повіває легенько.
Коник у житі відродно сурмить.
Небо вітає щасливе серденько:
Більше за все йому хочеться жити.

05.07.09

На порозі вже осінь

Зграї прощаються з літом,
Пісня прощальна — сумна.
Вітре, неси її світом!
Радістю серце луна.

Йде і радіє дорозі,
Міцно тримає вузла...
Осене, ти на порозі,
Щастя душі принесла.

Яблука, груші і сливи,
Сяє в лозі виноград.
В краї виспівують зливи
І шарудить листопад.

04.07.09

У полі

В'ється стежка через поле,
Зустрічають рідні доли.
Небеса такі прозорі,
А волошки в житі — зорі.

Всюди чутно, як лунає
Солов'їна пісня з гаю.
Шелестить стара тополя,
Упиваюсь щастям вволю.

Сяє зірка вечорова,
А мені, як колискова,
Срібна пісня соловейка,
Бо вона така рідненька.

18.03.2009

Знову до школи

Лине срібним передзвоном
У святковий день дзвінок,
Вересневим теплим тоном,
Закликає на урок.

Першокласникам сьогодні
Пролунав уперше він,
І пізнає серце кожне
Незабутній срібний дзвін.

Квітне в посмішках подвір'я,
Бо щаслива дітвора.
А найстаршому сузір'ю
Відшумить шкільна пора.

Лине срібним передзвоном
У святковий день дзвінок.
Вересневим, теплим тоном
Кличе школа на урок.

27.08.09

* * *

Дійсно багата — щаслива людина.
Всі кольори і мелодії днини,
Дотик світанку і подих лілеї
Створені Господом саме для неї.

13.07.10

Грає вітер на скрипці

Грає вітер на скрипці,
У повітрі полин,
Мерехтить в павутинці
Неба ясного синь.

Обсипається листя,
І не чуť журавлів.

Вся калина в намисті,
А нема солов'їв.

Розімліле проміння
Колискову гойда,
Течією осіння
Заспівала вода.

Грає вітер на скрипці,
Над верхів'ям летить,
І можливо, наснитися,
Що було — наче мить...

31.07.09

Вечоріє

Стомлене сонце скотилось за гай,
В росяних травах співають цикади,
Казку чарівну нашіптує край, —
Там чудеса і дзвінки зорепади.

Квіти зімкнули свої пелюстки,
Вітер збирає мелодії літа,
Стихли птахів гомінкі балачки,
Мріє душа, ароматом зігріта.

Ворскла вповільнює плив течії,
Лагідно хвилею човен штовхає,
Миті спливають, а думи мої...
В них — що збулось і чого ще не має.

В далях казковий мотив розтає,
Серце у грудях стискається, раде.
Край мого серця — усе в нім моє —
Ворскла, простори, дзвінки зорепади.

01.07.10

* * *

Мріє сонечко на вітах

Позолочених беріз,
Сяють подивом на квітах
Кришталі осінніх сліз.

Запишалась горобина —
Вітер китиці хита,
Із туману павутина
Літом бабиним літа.

А метелики барвисті —
Полохлива дітвора.
Кружить листом, вся в намисті,
Літ омріяних пора.

06.09.09

Восени

Край чарує восени,
Сяють грона бузини,
Сад калиною горить,
Вітер золотом шумить.

Зачорнілися терни,
Так запахли полини,
Ніжить душу кожен раз
Літа бабиного час.

Мрій оспівана пора,
Хай у небо позира
Відголосок теплих літ —
Лопухів кошлатий цвіт.

15.08.09

Летіть в Україну

В небі звиваються зграї пташині,
Сумно лягає рілля восени.
Хто привіта ластівок на чужині?
Хто розгадає їм сонячні сни?

Пісня печалі під хмарами лине,
Зграя шумить, поринаючи в даль:
Знову вертайте! Летіть в Україну!
... І охопив невщухаючий жаль.

Знову вертайте! Летіть в Україну!
Пісні не стане — зупиниться час...
Кожна хатина у сонячну днину
Кожну хвилину чекає на вас.

16.08.09

В мені мелодія осіння

Попрощались до весни,
Ластів'яний шелест чує
Тепла осінь з сивини,
Що над обрієм ночує.

Щось наспівує свиріль —
Досі в краї дух серпневий.
Лине шепіт звідусіль —
Таємничий — вересневий.

На світанку аромат —
Ніби сонечко багряне,
Звеселя осінній сад
Стигле яблуко рум'яне.

Привітали щедро дні
Позолочені видіння,
Відгукнулася в мені
Тиха музика осіння.

17.09.09

Осінь у краї

"Осінь у краї", — віти шепочуть,
Пахне в серпанку день полином,
Сивою ковдрою вкрилися ночі,

Та деревій ще біліє кругом.

Сон розвіває легке павутиння,
Коси руді розправляє трава,
В лузі кружляє яскраве створіння —
Ніжний метелик малює дива.

Знов почала свої танці гарячі,
Кидає листя у гаї, хоча
Вітер повіє і осінь заплаче
Так ніби юне, несміле дівча.

14.08.09

* * *

Пливуть шовкові кораблі,
Горить вологе листя клена,
Звабливо дивляться на мене
Дощів осінніх кришталі.

У верховітті дзеленчать
Відродно створені мотиви,
В долоні музикою зливи
Краплини весело летять.

Сміються в мене на виду —
Строкаті айстри, пишні ружі,
Коли, минаючи калюжі,
Під парасолькою іду.

25.08.10

* * *

Морозець, на склі ескіз,
Заспівала завірюха,
Зашумів сухий рогіз —
Світ зимову пісню слуха.

Побіліло все навкруг,
Багровіє горобина,

Сніг летить до теплих рук...
Так радію, мов дитина.

04.11.09

Край мого дитинства

За сосновим лісом і широким полем
Є такий жаданий, дивовижний край.
У моєму серці залишились доли,
Де в криниці сріблом грає небокрай.

У бузкових вітах почалось дитинство,
Що несло босоніж вихром по землі,
І могутній Всесвіт радо простелився,
Народилась казка в золотій імлі.

Ніжив колискову вітер над ланами
І руде волосся пестив раз у раз,
З вуст малих злітало перше слово "мама".
Я люблю дитинство — згадую весь час.

Чом моє серденько гірко так ридає,
Як душа мрійлива щастя віднайшла?
Я своє дитинство в тім лишила краї,
Та журба на серці... Бо нема села.

28.03.09

Сон-трава

На горі Христовій сон-трава,
В небеса вдивляються кургани,
А з душі летять, летять слова, —
Краю мій, болючі твої рани.

Чуть, як стогнуть в полі ясени,
Й досі шкода їм сирітську долю,
Славтись, краю рідного сини,
Що понад усе любили волю.

Тінню від жіночої руки
Тріпотять у небі білі крила...
Козаки, солдати — земляки,
Сон-трава навічно вас укрила.

Низько похилилася лоза,
Вітерець наспівує тихенько,
У траві тремтить — та не роса, —
За синами плаче рідна ненька.

23.12.09

* * *

Сонце котиться по схилах
До смарагдів тополиних,
Вітер лагідно зітхає,
Вись блакитну надихає.

Плещуть крила соколині,
Сон гойдають на стеблині.
Це земля моя — єдина,
Незабутня — Батьківщина.

Пильно дивляться фіалки,
Що запали в душу змалку.
Ароматом оповиті,
Грають трави соковиті.

Тепло в сизому яркові
Пахнуть мрії світанкові,
І мені, щасливій, радо
Солов'ї дзвенять із саду.

01.03.10

Повиростали

Як зросли — та й розлетілись.
І у кожного мета,
Тільки спогади лишилися, —
Не стирають їх літа.

Пам'ятає рідна хата
Все з дитячого життя,
На веселощі багата,
Їм немає забуття.

Пам'ятає, як хотілось
Поскоріше нам зрости,
Бо в дитинстві не терпілось
До жаданих мрій дійти.

Все задумане здійснилось,
Позростали ми давно...
Та дитинство знов наснилось, —
Не повернеться воно.

Стежка стелиться до хати,
Закликає на поріг, —
Там zostались батько й мати,
Там початок всіх доріг.

22.08.09

Сумщино моя

Верби розкішні, ніби панянки,
Коси сріблясті на хвилі кладуть,
Дзвінко співає жайвір веснянку,
Тихо деś річкою хмари пливуть.

Ворскла чарує, в ній розчинились
Небо безкрає, круті береги.
Дуже щаслива, що народилась

В краї, де скільки краси навкруги.
Трави духмяні стеляться ніжно,
Квітне веселкою рідна земля.
Сумщино мила, ти дивовижна —
Всі твої ріки, ліси і поля!

19.05.09

Послухай, любий сину

Послухай, любий сину, —
Шепоче Батьківщина.
Цей шелест вітру в гаї,
Аж серце завмирає,
Так можна все забути, —
Весну в повітрі чути.

Прислухайся, мій сину, —
Співає Батьківщина,
Бринить і сріблом грає —
Ріка весні співає.
І човника понесла, —
Нехай співають весла.

Поглянь лише, мій сину, —
Радіє Батьківщина.
У небі сонце сяє,
Ключ піснею вітає
Свою домівку милу, —
Шумлять пташині крила.

Люби красу, дитино,
Люби щасливу днину,
Весну і соловейка, —
Кохай, як рідна ненька,
Бо пісня в небі лине —
Для нас з тобою, сину!

24.07.09

Нащо я гортаю миті ...

* * *

Нащо я гортаю миті,
Де сміюсь і гірко плачу.
Відшуміли, пережиті,
Слід зоставивши гарячий.

Нова видалась сторінка,

Обігрівши ніжні руки.
Мить — то є лише хвилинка
Від побачень до розлуки.

05.04.10

Зіграй для мене, скрипалю

Зіграй для мене, скрипалю, —
Як скрипка грає — серце плаче, —
До болю звук її люблю, —
Зіграй, зіграй, прошу, юначе.

Ти ніжних струн лише торкнись. —
Вона жива, нехай співає, —
Те, що в житті було колись,
З чарівним звуком оживає.

І пригадалось, як гуло
І щебетало юне літо,
Воно сміялося, цвіло...
Неначе сон — зім'яте жито.

Зіграй, юначе скрипалю,
Мою мелодію кохання.
Її до болю я люблю —
Душею юного бажання.

02.08.09

* * *

Квітує душа,
Бринить пелюстками,
А сон поспіша
Услід за вітрами.

Не чує, на жаль.
Все — ніби у змові.
Накину вуаль —
Хвилини казкові.

Чарівний екстаз —
Бажання розтати.
До лагідних фраз
Не хочу звикати.

02.03.10

* * *

Відігріла променем весни,
Оживила мрії, сподівання,
Віддала усі солодкі сни
За миттєвість дотику кохання.

Цілувала ніжні пелюстки
І за щастя дякувала Богу.
Дарувала ніч свої зірки,
Що так ясно сяяли в дорогу.

30.04.10

* * *

Квітнуть маки моєї весни,
Майорять, зігріваючи цвітом,
Щоб душа не прощалася з літом —
Раз у раз повертаються в сни.

Всі печалі дощів восени
Не спіткають квітучого серця,
Бо від щастя п'яного ядерця
Я знайшла, де ростуть ясени.

Сніг засяє — і слід борозни
Так на талу чекатиме воду,
На замріяну сонячну вроду,
Ніби маки моєї весни.

18.08.09

* * *

Кожен день — ніби крок,
Де хвилина — урок.
В серці б'ється весна,
З нею — думка ясна.

Так люблю я життя,
І мої почуття,
І блакить, що яскрить, —
Долі сонячну мить.
03.03.10

* * *

Нарешті стало сутеніти.
Коли ж настане темна ніч,
Щоб там печаль свою подіти,
Приспати душу сяйвом свіч?

Відчути дотик веселкових
І дивовижно-теплих чар...
Мотив забутих колискових
Мене рятує від примар.

Неприйняття, нерозуміння
Чатують душу наяву.
Яскраві ночі, ви — спасіння...
Розправлю крила, оживу.

Навіщо танеш, ясна зоре,
Навіщо сонечко встає,
Навіщо знов зажура-змора,
Життя затьмарює моє?

Навіщо день, хай будуть ночі,
У них розтану без вагань,
Споглянуть очі сні пророчі
Моїх нескорених бажань.

13.03.10

* * *

Тріщать невидимі нитки,
Серденько рветься на шматки.
І як же гірко б не було —
Долаю біль, прощаю зло.

Плекаю світ, він весь зі слів,
Із почуттів, щасливих днів, —
В житті буває добрий знак
І для таких, як я... писак...

08.03.10

* * *

Ось і все... Й це трапилось зі мною...
Сніг іде, за вікнами зима,
А душа вмивається сльозою,
Вболіва за тим, чого нема.

Ось і все... Лише "Бувай" в дорогу.
У кохання істина проста.
Прожену засніжену тривогу...
Розпочну із чистого листа.

Відгримить час прожитої днини,
Не лякає те, що я сама.
Почуття не знає середини:
Є любов — або її нема.

Ось і все... Й це трапилось зі мною...

13.03.10

* * *

Пил розкутих сподівань.
Хоч забула, що є лінь,
Дух нескорених бажань
Ув'язався, наче тінь.

Блідне присмак на губах

Від неспитого вина.
Загубилося в літах,
Що творила не одна.

У минулому вже крах,
У минулому — зима.
Я — у небі білий птах,
Я — лечу, лечу сама.

18.03.10

* * *

Молитву тихо промовляють
Мої засмучені уста.
Печаль складна й така проста,
А зорі з неба щедро сяють.

Вони, напевно, все те знають,
Що так давно мене гнітить.
І в цю не видуману мить —
Тремтять, немов благословляють.

08.03.10

* * *

Як приємно стріти однодумця,
У мінливих променях життя,
В інший світ поринути, забуться,
Відійти від спішного буття.

Дати щастю в серці панувати,
Я така у світі не одна...
І тепло зі словом дарувати,
Щоб в серцях прокинулась весна.

09.09.09

Я з тобою

Я з тобою, вірний друже.
Знову радість, каяття.
Я себе шукала дуже,
Ти ввійшов в моє життя.

І згадалося кохання,
Давні мрії, дивний сон,
Таємниці і зізнання,
Юний флірт, немов озон.

Глянув ранок у віконце,
Щедро сповнений краси,
В серці муза ніби сонце,
Що у крапельці роси.

11.10.09

* * *

Життя дає гучний гудок,
І кожна мить, і кожен крок
Переживаннями надій
Стає минулим всіх подій.

А в таємничій вишині
Горить зоря тобі й мені,
Відомо їй, що в глибині,
Хоч ми з тобою і земні.

28.02.10

* * *

Чом не слухає сльоза
Голос розуму повчальний,
Крізь туману сон печальний,
Що на обрії нависа.

Чом судилося життя —
Із падінь, тривоги і злетів,
Помережених куплетів

Колориту майбуття.

Чом душа моя така?
Відчайдушна і ранима,
Мов сестра для неї рима —
Мила, лагідна, м'яка.

18.03.10

* * *

Я відшукала царство рим,
Щоб заспівала мною ліра.
Печаль розвіялась як дим.
Де є любов — не гасне віра.

Душа, позбавлена оман,
Стрічає радо світлу долю,
А серце, зморене від ран,
Не відчуває більше болю.

Життя мого квітує сад,
Щасливі сяють сизі очі,
Миліш за все їм зорепад,
Миліш за все їм дні і ночі.

20.04.10

* * *

Чи можливо вичерпати щастя,
Як воно, мов сонечко, сія?
Вигравай загравою багаття,
Розливайся, музико моя.

Чи можливо вичерпати ночі,
Таїни глибокі почуття?
Серце б'ється, так любити хоче,
Бо одне відведено життя.

Чи можливо вичерпати серце,

Як навколо скільки є краси?
То й бринить джерелами озерце,
Як веселка силу п'є з роси.

05.03.10

* * *

Іду вперед — у майбуття,
Не покидаючи надію,
Сміюсь і плачу, як дитя,
Здаватись іншою не вмію.

Відвертим щебетом весна
Вітає далі неозорі.
У цьому світі не одна —
Мені яскраво сяють зорі.

Назустріч лине згряя днів
В промінні сонячного дива,
Душа мереживом зі слів
Розкаже їм, що я щаслива.

24.04.10

* * *

Щоб не зникала усмішка з лиця,
Дарує доля зустріч дивовижну.
Поезія об'єднує серця,
Які співають радісно і ніжно.

Від їх тепла розтане всюди лід,
Осяє ніч палаюча комета.
Нехай пісні лунають на весь світ
І не рахує обертів планета.

13.04.10

* * *

Мрії, бажання, думи, тривоги,
Щирі зізнання, пориви душі,
Так відрізняються наші дороги,
Що закликають і вдень, і вночі.

Мить не чекає, не знає турботи,
Злети, падіння — мотиви життя,
Час помічає розгублені ноти,
Віра надія — проміння буття.

Хвиле натхнення, жени хижу втому,
Дай мені сили невпинно іти.
Кличе свобода розкатами грому,
Істинне щастя не зна суєти.

07.07.10

* * *

І навіщо у життя
Цей шалений біг?
В ньому радощі буття
Розтають, мов сніг.

Я візьму і напишу
На снігу ім'я,
Хоч частинку залишу,
То є мить — моя.

11.03.10

* * *

Не відганяй мої думки,
Почуй неказане, таємне.
Звела нас доля не даремно
На літнім березі ріки.

Не відганяй мої думки,
Зігрій чуттями душу щиру,
Її незламну ясну віру,

Що відмикає всі замки.
Не відганяй мої думки.

Для нас з тобою — дні і ночі,
Натхнення серденько лоскоче:
На щастя — сонце і зірки.

24.06.10

* * *

Тобою марю повсякчас,
Жадане подумки творю,
А нічка, сповнена прикрас,
Гойдає вранішню зорю.

Заграва промені пряде,
Земля готується цвісти.
І все омріяне іде
В щасливий день, де я і ти.

12.04.10

Я не хочу йти з твого полону

Вже мене, можливо, й не зустрінеш
На чарівнім березі надій,
В теплі мрії подумки поринеш —
Там твоя і ти назавжди мій.

Не питай, сама того не знаю,
Шлях життєвий часом не збагнуть,
Хай будь-що, а я тебе кохаю,
Буде все лиш так, як має бути.

Пригадала посмішку, і квіти,
І при тім розгубленість мою.
Хай живе все те, що не подіти,
Хай бентежить впевненість й твою.

Я не хочу йти з твого полону...

Та не чують голосу зірки.
Не забудуть сон вербові крони,
Що шумлять на березі ріки.

15.03.10

* * *

Цілуй, цілуй не уві сні,
Читай у погляді бажання.
Звучать ласкаво про кохання
Вночі написані пісні.

Чуття мої такі ясні.
Немов пелюсточка росою,
Я упиваюся красою, —
Але це тільки уві сні.

Прийди, прийди, тебе молю...
І знов солодке сновидіння,
Реальні зустрічі — спасіння,
Благаю, плачу і люблю.

Життя минає в глибині,
У ньому все здається грою.
Таємним дзвоном наді мною
Сміються зорі чарівні.

22.07.10

* * *

Момент окрилених надій —
Як сум нестерпний оживає...
Далеко ти, коханий мій,
А я весь час тебе чекаю.

Живе в душі чарівний сон,
Там соловей щебече зливі,
Нема проблем і перепон,
А ми удвох такі щасливі.

Як шум вербової лози,
Бринить коханням кожне слово.
Не жаль солоної сльози,
Жадаю все відчути знову.

Моментом щирості і мрій
Світанок серце привітає.
Моя любове, обігрій,
Як сум нестерпний оживає.

08.06.10

* * *

Не треба боятися звіра,
Він сам з переляку втече...
Глибока довіра й зневіра
Зненацька вогнем обпече.

В житті це нерідко буває —
Від болю страждає душа.
Лиш віра на світі тримає
Й не дасть підхопити ножа.

Не дасть, з нею біль подолаю
І, може, забуду усе,
Тепло неодмінно пізнаю —
Непрожита мить принесе.

Із чистого аркуша пісню
Почну, із краплини дощу,
А зраду й образу навмисну
Я подумки щиро прощу.

Не треба боятися звіра,
Він сам з переляку втече...
Страшніша людина нещира,
Що руку кладе на плече.

02.08.10

* * *

Магічно-синя і німа
Небес омріяна безодня,
Безпосередньо і сьогодні
Незрима сила ввись здійма.

Наспівний сплеск сміливих крил
На дивовижно-стиглій ноті
У величальному польоті
Над гостряками сірих брил.

25.08.10

* * *

Часто в спогади пірнаю,
Назбирала цілу низку.
І гойдає, мов колиску,
Юне серце все, що маю.

28.12.09

* * *

Сон усміхнувся лукаво.
Блиснули зорі яскраво.
Час таємниці вночі,
Щирість душі і свічі.

Тиша навколо панує,
В темряві вогник танцює,
Вільно кружляють думки,
Доля дає загадки.

Далі мовчать неозорі.
З неба лиш падають зорі.
Мрії іще в вишині.
Щастя всміхнеться мені.

24.11.09

* * *

Гармонія серця і слів.
Зігріюся, наче востаннє.
Впізнала акорди кохання
В розмаї людських голосів.

Впізнала зізнання твої,
Їх чули високі тополі...
Щасливі, у житньому полі
Раділи весні солов'ї.

06.09.10

* * *

Палає ліс, палають луки,
В диму засмучена земля,
Смерть прийняло, зазнавши муки,
Птахами кинуте маля.

Кричать лелеки, хрускіт лине,
Та у вогню нема жалю.
Навіщо скривдила людина
Красу, що віддано люблю?

Лиха, невидана недбалість
У надспекотний літній час,
В момент, як злоба і зухвалість
Знаходить місце серед нас.

І лише погляди бентежні
У краї, сповненім жалю...
Запеклий бій ведуть пожежні
За те, що віддано люблю.

09.08.10

* * *

Він і вона, а з ними — весна.

Сяючи, в'ється взаємності стрічка.
Зріє луна, така чарівна —
Дивно сміється закохана нічка.

Пісне дібров, надіями знов
Квітку у полі ласкаво зігрієш.
З тисячі мов — одна — це любов,
Саме її і без слів розумієш.

16.03.10

Все про кохання

Волошку в коси заплела,
У щасті не збагнула:
Весна мій шепіт понесла,
Верба його почула.

Неначе цвіт — любов моя,
Візьми — її дарую.
Чарує усмішка твоя,
Уста п'янки цілую.

Ошатна росяна трава
Засяє на світанні.
Щаслива — серденько співа:
Зізнався ти в коханні.

04.09.09

* * *

Горю. Звиваюсь у полоні
Таких чаруючих очей,
Твій подих дотиком долоні
Впізнаю з тисячі ночей.

Вогнями будні запалила,
Усе у вихорі пожеж.
Тебе кохаю, що є сили,
Любов моя не знає меж.

Слова, ніжніші оксамиту,
У серці з музою ношу.
Яке це щастя — так любити!
Люби і ти мене. Прошу.

13.02.10

О, кохання

О, кохання, ти — ніжний метелик, що вільно літає,
Серце так калатає, душа моя палко кохає.

О, кохання — життя ураган, що бушує-стихає...
Ти — неначе вулкан, що вік спить, а тоді вибухає.

О, кохання, тебе до кінця не збагнуть, не пізнати,
А серце щемить, бо душа прагне невпинно кохати.

06.07.09

Дві зорі

Повний місяць угорі,
Ллється сяйво крізь дерева.
У саду о цій порі
Ми удвох — над нами небо,
А у небі дві зорі.

Грають сяйвом в вишині
І шепочуть між собою...
Солов'ї свої пісні,
Заспівали нам з тобою.
Звуки щастя — чарівні.

08.07.09

* * *

Хочу жити в світі
Теплих варіацій,
Відчувати миті

Вражень, дивувань,
І чарівний вечір
Подихом акацій
Хусткою на плечі
Ляже без вагань.

Подарую щиро
Почуття вразливі,
Заспівала ліра
Дзвоном кришталю,
І розкажуть очі,
Що вони щасливі,
Серце прошепоче:
"Я тебе люблю..."

07.03.10

* * *

Ти — джерело моїх натхнень,
Жадані зустрічі плекаю,
Співати хочеться пісень,
І все тому, що я кохаю.
Усі віршовані листи,
Ще не прочитані тобою,
Душа моя, де ходиш ти...
Не напувай її журбою.

30.06.10

* * *

Виснажливі ночі, там сльози гарячі...
Заснути б, лишитись у світі весни,
Згубитися хочу, блаженно розтати
Без жалю, провини, що є без вини.

Плекає лиш спогад глибоке довір'я,
Відвертості миті зійшли нанівець.
Принизливий холод... Та в небі сузір'я
Яскраво засяло — ще не кінець.

Духовного зросту немає без віри,
Немає розради в словах каяття.
Так складно і просто любити без міри,
Сприймати, цінити мінливе життя.

11.09.10

* * *

Бути іншою я не вмію,
Марні спроби спіткала юнь,
Бо від тембру твого хмелію —
В ньому шелест дзвінких відлунь.

Усміхнешся, а я милуюсь,
Очі щирі такі ясні.
Пригорнусь і знов зачаруюсь.
Прошепочеш "Люблю" мені.

Я люблю твої скроні сиві.
І світанок, що ще в імлі...
Він почує, які щасливі
Ми з тобою на цій землі.

01.09.10

* * *

Коли зустрічаєш кохання,
То ніби душа ожива.
Хай вічно лунають зізнання,
Жадані такі ці слова.

Коханим, як мить, — дні і ночі.
А ждуть їх вони без вагань.
Прекрасні закохані очі,
Там сила таємних бажань.

Кохання, ти — квітка багаття,
Несхоже на всі почуття.
Ти сльози і радість, ти — щастя,

Без тебе життя — не життя.

22.07.09

* * *

Катує душу час розлук —
До божевілля, до нестями.
Тебе торкатися вустами,
Відчути ніжність сильних рук.

Вдихати пахощі земні,
Купатись в щасті до знемоги
І разом дякувати Богу
За мить, що є не уві сні.

І засинати на плечі,
Напившись пестоців уволю...
Такі близькі і зовсім голі —
Одні з тобою уночі.

Любити палко — то не гріх,
Любити щиро, аж до болю...
Подарувала серце долі
На перехресті двох доріг.

28.08.10

* * *

Не плаче росою трава,
Втішається, ніжно лоскоче.
Дивує засмучені очі
На вітах байдужа сова.

Як жарт, вдало звиті слова...
А як же їх слухати хочу,
В обіймах яскравої ночі
Я щиро люблю, бо жива.

23.07.10

Ти на добро

Так хвилюється колосся,
Вітер шелест рознесе.
Ніжне золото волосся
Я люблю понад усе.

Таємниця і розрада,
Вірне щастя, каяття,
Поцілунок, як принада, —
Серце гріє почуття.

Хай горить моє багаття,
Ллється світлом на буття.
На добро мені, на щастя
Усміхнулося життя.

22.03.09

* * *

З подихом ночі
Я оживаю,
Мить зустрічаю,
Мріять охоча.

З подихом ночі
Б'ється, співає,
Щиро кохає
Серце жіноче.

Очі кохані,
З вами я знаю
Музики раю
Звуки жадані.

Що залишають
Зустріч, прощання —
Сон на світанні
Тихо питає.

22.07.10

Засніжене небо

Сніжинка летить у віконце.
Картина зими не нова.
Ліниво всміхається сонце.
І небо похмурим бува.

Згадала, як палко любилося,
Як обертом йшла голова.
Було це — чи, може, наснились
Твої незабутні слова?

Розтали в останній розмові
Усі веселкові мости.
Це небо, як мрії зимові.
А всесвіт — у нім тільки ти.

Я пташкою лину до тебе,
У простір щасливих подій.
Навіщо засніжене небо
Зосталось від слів і надій?

20.12.09

* * *

Тихо підкралось прощання,
Миті — пташина юрба,
Їх відпущу на світанні...
Поряд зі щастям — журба.

Лине із саду на втіху
Щирий мотив солов'я.
Серце з тобою довіку,
Світла любове моя.

03.04.10

* * *

Навіває сонна ковила
Чарівливі звуки небокраю,

І літа, що наче не жила,
Як останній промінь догорають.

Стиглих яблук, м'яти аромат,
Розмаїття стриманого шуму.
Напува снагою літній сад,
Повертаю юність в зрілі думи.

Так відродно, затишно мені,
Скоро ніч зорею запалає,
Одцвітає сонях вдалині,
А серденько в грудях — розквітає.

04.08.10

* * *

Як сказати, щоб правдиво
Передати почуття?
Знаю те, що я щаслива.
В цьому сенс мого життя!

22.01.09

Осіння сповідь

Любила я? Авжеж. Любила.
Та аж до самозабуття.
Я не згубила, бо несила
Згубить, що є, на все життя:

П'янке цілунки, тихі ночі,
Зірок допитливих вогонь
І незабутні карі очі,
Тепло від дотику долонь.

Нема в коханні переваги,
Взаємна щирість — от і все.
Завдячу долі — і наснаги
Привітний ранок принесе.

Натхненна, високо злітаю

І розбиваюсь раз у раз,
Бо саме те, що я шукаю,
В мені знаходиться весь час.

Гілля останнє листя ронить,
В зажурнім шелесті земля.
Там клич душі, чекання, сповідь,
Прощальна пісня журавля.

12.09.10

* * *

Планету щастя я відкрила,
В собі знайшовши діамант,
І відчуваю білі крила, —
Дає їм силюньки талант.

За долю дякую Ісусу,
За сонце в небі, новий день,
За ще не виспівану музу
Й солодкий плід моїх натхнень.

В рядках є те, що сон навіяв,
Душі моєї то мотив, —
Щоб ти, читач, зі мною мріяв,
Літав від щастя і любив.

Я в майбуття іду з тобою,
Пізнавши грань життя нову.
Прошу лиш музу: "Будь зі мною,
Допоки дихаю-живу!"

14.01.10

Пісні

Лети, моя пісне

Хоч негода, дощик моросить —
Все у долі можна попрость.

Не зляка мене похмурий день —
В грудях серце сповнене пісень.

Пр.:

Лети, моя пісне, в небокрай,
Журбо, більше серденька не край.
Душа — наче срібний водограй,
Знай мене, музо, музико, грай.

В небі ясна зіронька блищить,
Геть, дощі, життя не полощіть.
Я пізнала радості вінець:
Хай будь-що — а світу не кінець!

Пр.

Сумувати приводу нема,
Навіть як постукала зима.
Щастя — з серцем в злагоді прожить,
А негоду можна пережить.

Пр.

30.11.09

Безсоннії ночі

Вже ніч, я ніяк не засну.
Осінь замінить весну...
Ти мій голос почуй,
Обійми, зачаруй,
Знову ніжно мене поцілуй.

Пр.:

Зігрій мене своїм бажанням,
Прожени мої безсонні ночі,
Не кажи нічого про кохання,
Хай твої про нього скажуть очі.

Лиш дотик жаданих долонь
Спинить шалений вогонь,
Що палає в мені.
Як ти там вдалині —
Не розказують ночі сумні.

Пр.

Прийди, я прошу, хоч на мить,
Серце сумує, тремтить,
Знаю: сон віднайду,
Як до тебе прийду, —
І назавжди зорею зйду.

Пр.

02.10.09

Берег кохання

Двое — жадані — і берег таїни,
Очі кохані — чарують з глибини,
Знає, напевно, все доленька моя,
Що недаремно у світі — ти і я.

Пр.:

Берег кохання — з тобою шум верби,
Берег кохання — серця твої скарби,
Тихі зітхання, мов юності роки,
Наші бажання на березі ріки.

Музику срібну нам, річечко, заграй,
Час непомітно летить за виднокрай,
Щастя рукою торкнулося води,
Тут ми з тобою щасливі назавжди.

Пр.

Серденько мліє, сумує течія.
Ти ніби мрія — моя і нічія.

Муко-розлуко, назавжди відлети!
Стежкою в луках так хочеться іти...

Пр.

26.12.10

Диво-цвіт

Так далеко і так близько
Літ малих ласкаве літо.
Уклонюсь матусі низько,
Що плекала долі жито.
Цей віночок материнства,
Що вона подарувала,
Щоб з криниченьки дитинства
Щастям долю напувала.

Пр.:

Я зірвала квітку щастя пломінку,
Хай вона квітує в маминім вінку,
Хочеться співати серцю на весь світ,
Бо знайшла у житті долі диво-цвіт.
Я зірвала квітку щастя пломінку
І весну пізнала світлу, гомінку,
Крила лебедині линуць у політ, —
У вінку квітує щастя диво-цвіт.

Позліталися до мене
Теплі спогади дитинства.
Мила, рідна моя нене —
Берегине материнства,
Я цілую Ваші руки —
І від щастя, мамо, плачу.
Долі вірна за порука —
Щире серце, гарна вдача.

Пр.

28.12.09

Воркують сизі голуби

Почує ніч твоє: "Люблю"...
Відлуння в серці пролунає.
Бринить ріка від кришталю,
Латаття лагідно штовхає.

Пр.:

Воркують сизі голуби,
У небі зіронька палає,
І ледве чутний шум верби
Яскраві промені гойдає.

Лети, душе моя, лети
Туди, де сонце спочиває.
Ступаю я, де ходиш ти...
Чому лиш сон цього не знає?

Пр.

Такі омріяні слова
Позвала даль — вони далеко.
Щаслива мить в житті бува —
Її приносить нам лелека.

Пр.

06.06.10

Удома

Вітрами линуть ночі, дні,
Зникає біль, минає втома,
Веселка грає у вікні,
Як прокидаюся удома.
Курличуть радо журавлі,
У небо кличуть за собою,
Душа щаслива на землі,
Що полонить її красою.

Пр.:

Плекає промені зоря,
Світанок серце напуває,
А люба матінка моя
Мене до себе пригортає.

Серпанком мліє сива даль,
В саду калина біло квітне,
Години щастя змінить жаль,
Я залишу жадане, рідне.
І пригадалися пісні,
У них дитинство пролунало,
Було це ніби уві сні,
Його матуся дарувала.

Пр.:

Плекає промені зоря,
Світанок серце напуває,
А люба матінка моя,
Шляхи мої благословляє.

03.05.10

Я — зима

Холоднеча, з нею сум,
Все минуло й не вертає,
Не зосталось навіть дум, —
Тільки серце калатає.
Калатає, та дарма:
Не повернуться лелеки,
І негадана зима
Затуля зірки далекі.

Пр.:

Снігопади закружляли,
Так любили і не знали,
Що настануть заметілі,

А були ж кохані, милі.
Не втішають зорепади,
Бачу весни, листопади,
Охопила їх безодня,
Залишилися безсоння.

Де ж ти є, моя весна?
Душу спогади втомили,
Поманила глибина —
Мрії світлі відлетіли.
Віру в щирі почуття
Безнадія полонила,
Як забути мить життя,
Що вернуть уже несила?

Пр.:

Снігопади закружляли,
Так любили і не знали,
Що настануть заметілі,
А були ж кохані, милі.
Не втішають зорепади,
Бачу весни, листопади,
Хочу голос твій почути, —
Та любові не вернути.

17.10.09

Я тебе кохаю

Жив собі, цінив день кожний,
Думав, як дістатись мрій,
Молодий, ще неможливий —
Долі дякував своїй.
Та зустрів на днях дівчину,
Мов весни чарівний цвіт.
І не знаю, в чім причина, —
Чом руйнується мій світ?

Пр.:

Я її кохаю — спокою не знаю,

Милі русі коси, небеса в очах.
Та коли почув ще, як вона співає,
Вже не можу спати — мрію по ночах.

Бачу знов її на сцені,
Всі усмішки, квіти їй,
Мрії, ви, мабуть, даремні, —
Подаруй хоч погляд свій.
Вдало в спогадах малюєш
Незабутній свій портрет:
Мила, може, ти почувеш —
І ми створимо дует.

Пр.:

Я тебе кохаю — спокою не знаю,
Милі русі коси, небеса в очах.
Як дивлюсь на тебе — серце калатає,
Тільки-но покличеш — прилечу мов птах.
Хочеш, я для тебе пісню заспіваю,
Я лечу до тебе, ти скажи лиш: "Так!"

18.10.09

Я люблю тебе, мамо

Пташка до віконця прилетіла, в'ється,
Тепло промінь сонця у куплети ллється,
Лагідно озерце гомонить з вітрами,
Чую стукіт серця, як співає мама.

Пр.:

Матінко, матусю, дорога, рідненька,
Піснею твоєю все в душі зцілю,
Ніжно притулюся і скажу тихенько:
Ти завжди зі мною — так тебе люблю.

Жито досягає у безкраїм полі.
Небо привітаю, усміхнуся долі.
В золоті серпанку — аромат лілеї,

Мамина співанка, я щаслива з нею.

Пр.

Подих прохолоди, у заграві роси,
Нені дивна врода і русяві коси.
Сни мої прозорі — як політ лелеки.
Знають ясні зорі про близьке й далеке.

Пр.

09.12.09

Шалена весна

Всі слова — очей глибина,
Почуття — мов келих вина.
Не твоя й моя це вина,
Це шаліє цвітом весна.

Пр.:

І не знає серце покою.
Чи на щастя марю тобою?
Як бездонне зоряне небо —
В цілім світі тільки для тебе.

Дивний сон серця полонить.
Чи можливо все зупинить?
Без весни у тілі душа —
Лиш ефір, не вартий гроша.

Пр.

Це кохання навек, повір.
З головою лину у вир,
Все віддам за ночі без сну,
Я з тобою стріла весну.

Пр.

20.01.10

Я запитаю в солов'я

Лунає пісня про любов,
Душа окрилить, оспіває
В таємнім шелесті дібров
Усе, що серденько жадає.

Пр.:

Я запитаю в солов'я,
Про що його чарівні трелі.
Дарує сон весна моя,
І квіти линуть до оселі.

Пряде ласкаво золота
Зоря години вечорові,
Ключі висріблює вода,
Де в'ються килими шовкові.

Пр

Щоб зупинивсь нестримний час,
Відкрию я своє бажання,
Бо народилося для нас
Із мрії сонячне кохання.

Пр.

01.05.10

Валентинів день

Всіх, хто закохався, так чекає лютий.
Кращого, напевно, і нема:
Буть завжди жаданим, милим — не забудим,
Хоч довкола тішиться зима.
І лютневий вітер, і твоє вітання,
Усмішка, яскраво-білий сніг.
В променях бажання ніжилось кохання,

Радо віднайшовши мій поріг.

Пр.:

Марево сніжинок, сяйво візерунків,
Ночі знов навіють про любов пісень.
Як дарунок щастя — свято поцілунків
І зізнань жаданих — Валентинів день.

Твій ласкавий погляд знав усе, що буде,
В серці відгукнувся забутий щем.
Ніби розчинились — вулиці і люди,
З неба зорі падали дощем.
У рожевім сяйві ми не помічали
Дотику незлічених годин,
Мріями амури нас зачарували,
Щастям привітався Валентин.

Пр.

02.02.10

Дві зорі

Мерехтять яскраво ліхтарі,
Засинає виснажене місто.
Тільки ми, неначе дві зорі,
Уночі зустрілись ненавмисно.

Пр.:

Дві зорі, палають дві зорі,
Небеса чарують, можна все забути.
Мріють теж вони о цій порі,
Їхні мрії нам з тобою не збагнути.

Всесвіт — все у ньому, все для нас.
У цю мить буденне спочиває.
Як вблагати ще невпинний час,
Що в минуле стрімко відпливає?

Пр.

Скоро стане видно у дворі,
Ніч мине, її не повернути.
Дві зорі... у небі дві зорі,
Щастя їм ніколи не збагнути.

Пр.

06.02.10

Україно ти моя, тебе люблю

Прошепоче тихо казку в гаї вітер
І полине у діброви і поля.
Над рікою похилили верби віти,
Батьківщино — мила серденьку земля.

Пр.:

Заспіває дзвінко пташка на світанку,
А трава заграє сяйвом кришталю,
Усміхнеться синє небо сонцем зранку,
Рідна земле ти моя, тебе люблю!

У любистку залишились світлі мрії,
Я до них лечу, окрилена, мов птах,
Україно, ти — і радощі, й надії,
Бо дитинство десть моє в твоїх вінках.

Пр.

Хай квітують в Україні теплі весни,
Хай бринить пташина пісня навкруги,
Човен мріями життя плекайте, весла,
Кличе щастя, кличуть долі береги.

Пр.:

Заспіває дзвінко пташка на світанку,
А трава заграє сяйвом кришталю,
Усміхнеться Україні сонце зранку,
Рідна земле ти моя, тебе люблю!

Усміхнеться Україні сонце зранку,
Батьківщино ти моя, тебе люблю!

01.11.09

Обліта яблунь цвіт

Білий, білий, як сніг,
Виграє пелюстками.
Закликає з доріг,
Розквіта поміж нами.
З саду пісня луна,
Таємнича, яскрава,
Наче юна весна,
Сяє в росах заграва.

Пр.:

Скільки літ з нами, скільки літ
Незабутня пісня ця,
А любов — наче цілий світ,
І підвладні їй серця.

Ніби пташка, весні
Ніжно серце дарую,
Очі милі ясні
Я цілую, цілую.
Знає тільки весна
Заповітні бажання,
Ними пісня луна,
Що дарує кохання.

Пр.

Чарівний яблунь цвіт,
Нащо він облітає?
Не рахуючи літ,
Щиро серце кохає.
Назавжди в ньому ти.
Воно б'ється, палає,
А як щастя знайти

Нам з тобою — не знає.

Пр.

05.06.09

У серці музика звучить

Не гріє серце снігопад,
Згубили сяйво в ньому зорі,
І я крізь далі неозорі
Іду до тебе в листопад.
Мої вуста цілує сніг —
В жагучім дотику прощання.
Я повертаюся в кохання,
Там листя падає до ніг.

Пр.:

У серці музика звучить,
Як подих юного бажання.
Дощі осінні про кохання,
Прошу, співайте, не мовчіть.
Серця з'єднав осінній вальс,
Сплелись в обіймах наші руки,
Я так люблю чарівні звуки.
Осіння музика — для нас.

Не оглядаючись назад,
В душі плекаючи надію,
Ти весь від зоряної мрії,
І щастя там, де зорепад.
Нехай пульсує в тілі кров,
Це почуття — неначе небо,
Я повертаюся до тебе,
Моя надумана любов.

Пр.

04.01.10

Тільки ти

Де подівся мій спокій,
Чом не знаю я сну?
Знає Всесвіт широкий
Незабутню весну.

Пр.:

Тільки ти —
Наче мрія моя,
Це шалене кохання.
Віднайди,
Бо назавжди твоя —
Всі з тобою бажання.
Мов зоря
І магічний вогонь
У мені не згасає.
Знаю я
Ніжний дотик долонь,
Щиро серце кохає.

Так жадаю почути
Всі ласкаві слова,
Їх мені не забути,
Ними муза співа.

Пр.

Знов розкажуть, як любиш,
Світлі думи вночі.
Як про мене забудеш —
Сум настане в душі.

Пр.

26.11.09

Поглянь же, дитино!

Вода вирує у ріці,

Там промінь сонячної днини,
А ми ідем, рука в руці,
Під синім небом України.

Пр.:

Поглянь же, дитино,
На крила пташині —
Летять в Україну
Ключі журавлині.
Прямують з чужини,
Долаючи втому,
Бо небо їх, сину,
Так кличе додому.

Весна наповнює серця
Теплом жаданим щохвилини.
Не знати пісні тій кінця,
Що радо в'ється у долину.

Пр.

Зачарувала ясна мить,
Душа у небо так і плине,
Там щастя крилами шумить,
Таке прекрасне, журавлине.

Пр.

17.03.09

Намалюю дивні сни

Може, щастя напророчу,
Хоч втомилась від надій,
Та нізащо я не хочу
Відрікатися від мрій:
Знов зустрітися, забути
Гіркоту і щем розлук,
Доторкнутися, відчути
Теплоту жаданих рук.

Пр.:

Намалюю дивні сни,
Щоб тобі подарувати,
Бо не можу відшукати
Слів такої глибини.
Доторкнутися весни,
Дарувати, відчувати —
Серцю хочеться кохати
Від весни і до весни.

Хай розкажуть карі очі
Про глибоке почуття,
Бо мої безсонні ночі
Обернулись на життя.
Наче птах, душа полине
В світ таких шалених мрій.
В тілі серце соколине
Сотворилось від надій.

Пр.

23.01.10

Назавжди

Розливається ода весні,
Що віддавна безтямно кохаю,
Та чомусь трохи сумно мені,
Хоч серденько щасливе, співає.

Пр.:

Гомонять журавлині ключі
У блакитному ясному небі,
Повертають і вдень, і вночі
Із чужини, мій краю, до тебе.

Розквітає ранкова зоря,
Як моє незабутнє кохання,
Чисті роси палають — і я

Упиваюся дивним світанням.

Пр.

Оживають смагляві сади,
Пам'ятають мене ще малою.
Рідний краю, ти мій назавжди,
Бо душа залишилась з тобою.

Пр.

Ніби пташка, чекаю весни,
Зі шляхів до криниці вертаю,
Щира казко, прийди в мої сни,
Бо за тебе миліше немає.

Пр.

04.03.10

Сонце

Уві сні чи наяву
Я живу і не живу.
Із тобою — синє небо,
Не яскрить воно без тебе.
Уві сні і наяву
Я зову, тебе зову.
Забери усі зізнання,
Обігрій моє кохання.

Пр.:

Сонце, нащо так зі мною граєш,
Я люблю, а ти палаєш —
Чорно-білі стали сни.
Сонце, ти, напевно, відчуваєш,
Та скажу, коли не знаєш:
В тебе усмішка весни.

Відліта щаслива мить,

І душа услід летить,
Покида моє віконце,
Даленіє любе сонце.
Як мені без тебе жить?
Розкажи, жадана мить,
Може, знову обігрієш, —
Вірю я, що зрозумієш...

Пр.

16.03.10

Поки ми є

Як добре, бо не треба зайвих слів.
Як добре, що ти є зі мною поряд.
Лягають паралелі двох життів
У щирий і такий ласкавий погляд.

Пр.:

Єднання душ на березі розлук.
Поки є ми, горить вогонь надії.
У почуттів немає заporук...
Та серденько цього не розуміє.

Зігрівсь похмурий ранок від тепла,
Спинилися непрожиті хвилини,
Чуття, неначе зовсім не жила,
Звивається польотом соколиним.

Пр.

Для нас усі мелодії гаїв
І синє небо в сонячному цвіті.
Як добре, бо не треба зайвих слів.
Як добре, що ми є з тобою в світі.

Пр.

18.05.10

Біла лелека

Ласкаво сріблом оповите,
Співає тихе джерело,
Тріпоче, росами умите,
Лелеки білої крило.
Зачарувала, полетіла,
В душі озвалася печаль...
Любов моя — лелеко біла,
Тобі миліш за мене даль.

Пр.:

Чому відлітаєш за обрій, лелеко?
На крилах твоїх ще не прожита мить.
Навіщо від мене курличеш далеко?..
Як серце чекає, жадає любити.

Кохання має вільну вдачу,
Сльоза загубиться в літах.
Щаслива буду, як побачу
Лелеку білу в небесах.
І стане серденьку так легко,
Що дочекалося весни.
До джерела вертай, лелеко,
Вертай надії, теплі сни.

Пр.

26.03.10

Відпусти

Ловлю я у дзеркалі погляд,
У ньому безодня-печаль,
Ти поряд, зі мною ти поряд,
А серце не чує, на жаль.

Чому помилялись з тобою
І складно училися жити?
Побудь ще хвилинку зі мною,

Кохання зосталось на мить.

Пр.:

Чом розлука підбралась,
Не збагну я до пуття.
Нить надії перервалась,
Перетліли почуття.
Те, що зичила нам доля,
Непомітно відійшло.
Серце крається від болю.
Де поділось, що було?

Розходяться наші дороги,
За мрії розбиті прости,
Душа у полоні тривоги, —
Я прошу, мене відпусти.

Пр.:

Чом розлука підбралась,
Не збагну я до пуття.
Нить надії перервалась,
Перетліли почуття.
Те, що зичила нам доля,
Непомітно відійшло.
Серце крається від болю.
Де поділось, що було?
Те, що зичила нам доля,
Непомітно відійшло.
Серце крається від болю,
Не вернути, що було.

30.09.09

Осінні зорі

Тихо осінь за вікном зітхає,
У багатті листя догоря.
Я кохаю, я тебе кохаю,
Почуттям палаю, мов зоря.

Пр.:

Подаруй мені осінні зорі,
Що так ясно сяють уночі.
У коханні все — як хвиля в морі,
Все — неначе полум'я свічі.

Що туман приховує — не знаю,
Осінь не розкажує про те.
Я така щаслива, бо кохаю,
Ти зі мною, інше все пусте.

Пр.

Ти відкрий мені свої бажання,
Бути поряд мрію кожна мить,
Хай серця запалює кохання,
А життя нехай собі кипить.

Пр.

10.11.09

Надворі вечір догоря

Надворі вечір догоря,
Милує погляд тихе небо,
Там посміхається зоря,
Як притуляюся до тебе.
Пливуть за хвилею ріки
Години, щастям оповиті,
Любові ніжні пелюстки
Миліш мені за все на світі.

Пр.:

Не шкода росам кришталю,
На стежечці сліди
Лишили назавжди.
Прости, що так тебе люблю,
Всі мрії там, де ти, —
Світанок не буди.

Спливає зустріч, і до нас

Розлука вітром поспішає,
Та я надіюся весь час:
На тебе серденько чекає.
Плекають радо наш мотив
Лелеки десь за небокраєм.
Все розуміє — хто любив...
Щаслива мить — її жадаю.

Пр.

04.05.10

Ніч запалила зірки

Можливо, це повинно бути:
Не кажеш "так", не чую "ні".
Тебе несила позабути,
Вертає пам'ять теплі дні.
Запали в душу карі очі,
Слова, неначе з кришталю.
Моїм безглуздям стали ночі:
Далеко ти — а я люблю.

Пр.:

Ніч запалила зірки,
Та, немов ластівки, —
Розмаїті думки.
Сон я по краплі зберу
І тебе заберу,
А інакше помру.

І нащо змучило безсоння?
Жаданий сон, чекай, зажди.
Моя любове, ти — безодня,
Та я з тобою назавжди.
Як щастя променем засяє —
Змалюю мить, де віч-на-віч...
Невже не чуєш, я благаю? —
Пливе життя в глибоку ніч.

Пр.

17.02.10

Над водою верби плачуть

Над водою верби плачуть,
Нахиляється лоза,
І мене щасливу бачать
Дивовижні небеса.
Тихо квіти розкривають
Веселкові пелюстки,
Поміж мріями кружляють
В синім небі ластівки.

Пр.:

Ласкаво хвилюю заграй,
Чарівний краю,
Напитись хоче небокрай
Твого розмаю.
А срібна пісня солов'я,
Що в'ється з гаю,
Розкаже щиро те, як я
Тебе кохаю.

Впали трави у покоси
Ароматної снаги,
Мов дівочі пишні коси —
Прикрашають береги.
Плину в даль — мене гукає
Таємнича глибина.
В край, де серце оживає,
Течія несе човна.
Пр.

15.06.10

Моя Україна

Відлунням над хатами лине
Поліссям до сивих Карпат,
Про землю для мене єдину —
Чуттєвих пісень зорепад.

Грай хвилею, Буг на Поділлі,
Лунайте, пісні солов'я,
Простори безкраї і рідні,
Це все — Україна моя.

Пр.:

У променях ясної днини,
Джерелами дзвінко зігра
Серденько моєї країни —
Чаруючі хвилі Дніпра.
Буяють широкі долини,
Ланів золотавих моря.
Незламна моя Україна...
Засяй же над нею, зоря!

І знову світанок настане,
Минуле гойдають поля...
І честь зберігають кургани,
Плекаючи крик журавля.
Хай квітне земля Українська,
Всміхається саявом роси.
Вклоняюся пращурам низько
За свято земної краси.

Пр.

У променях ясної днини,
Джерелами дзвінко зігра
Серденько моєї країни —
Чаруючі хвилі Дніпра.
Буяють широкі долини,
Ланів золотавих моря.
Вишнева, моя Україна...
Палай же над нею, зоря!

19.08.09

Море щастя

Знають зорепади і простори,
Як шумить щасливе синє море?
Ніжний сон, кохання ти моє,

Кажуть — море щастя в світі є.

Пр.:

Море щастя — де тебе знайти?
Це кохання, наче квіти пізні.
Є для мене в світі тільки ти,
Бо живеш у кожній моїй пісні.
Так далеко наші береги,
Ми з тобою, любий, дуже різні,
Тільки синє небо навкруги,
Ніби очі — ті, що стали рідні.

Марю, зачарована тобою,
Серце сперечається з журбою,
Ти мов день, а я неначе ніч,
Як нам бути — ось у чому річ.

Пр.

Де поділись сонячні надії,
Як же нам дістатися до мрії,
Чуєш, доле, віддано молю,
Я тебе, коханий, так люблю.

Пр.

25.11.09

Лялька

Знов подарує ранок пестоці твої,
І поцілунки, мов солодкі сни мої,
Знов упаду в п'янкi обійми, у полон,
Хай не кінчається такий приємний сон.

Пр.:

Лялька, я для тебе лише лялька,
У минулім сподіванка,
Бо вогню уже нема.
Скільки, застається мені скільки
Бути іграшкою тільки,

Марнувати дні дарма?

Ти знову скажеш: будь зі мною, все пусте,
Та я вертаюсь у думках своїх про те:
Скільки триватиме нав'язливий обман?
Наша реальність дуже схожа на дурман.

Пр.

Марні надії, розуміння не росте,
Знов я почула, що життя — воно просте,
Чую, в душі моїй прокинувся вулкан,
Теплі обійми обернулись на капкан.

Пр.

30.09.09

Любов — вона без слів

Іскрися і звучи,
Палаюче багаття,
А зорі чарівні,
Не шкода їм вогнів.
Квітує уночі
Між хвилями латаття.
Щасливі наші дні,
Коли не треба слів.

Пр.:

Любов — вона без слів,
Як спалах серед ночі,
З'являється охоче,
Негадана, мов сон.
Любов — вона без слів,
Говорять нею очі,
І серце з серцем хоче
Звучати в унісон.

Всі трелі солов'я,
Чаруючі безтямно, —

Їх чули ти і я
До сходу, до зорі.
Мелодія моя —
Кохання неуявне...
Латаття, почуття
І сяйво угорі.

Пр.
12.02.10

Люблю я тебе

І знову спокій забираєш,
Сама не знаю, що роблю,
А ти, мабуть, того не знаєш,
Як щиро я тебе люблю.
Услід дивлюся і сумую.
У небесах птахів ключі.
Стискає жаль, що так жену я,
Та він приходить уночі.

Пр.:
До тебе, до тебе, до тебе
Летять мої мрії і сни,
А небо, а небо, а небо
Щасливе — діждалось весни.
До неба, до неба, до неба
Долоні здіймаю, молю.
Мабуть, то мені так і треба —
Люблю я тебе, так люблю.

Душа вмивається журбою,
Дарує сон зоря ясна,
Не знаю, що робить з собою,
Чому не радує весна.
Буває, зробиться так лячно:
Невже ти щастя не моє?
Однак я Богу дуже вдячна —
За те, що ти на світі є.

Пр.

27.02.10

Любиш

Виграє легкий рум'янець,
Підхопив шалений танець.
Все здається лише грою.
Чом ти завжди не зі мною?
Не звільняють від напруги
Танцювальні наші рухи.

Пр.:

Ночі...

Я з тобою в них розтану,
В очі пристрасно погляну —
І забудеш все, що є.
Любиш,
Навіть сумніву немає,
Серце знає і жадає,
Бо кохання ти моє.

Ми розчинимось у часі,
Не переч ні в яким разі,
Погляд твій сором'язливий,
Не вагайся — будь щасливий,
То для нас і дні, і ночі,
Не ховай прекрасні очі.

Пр.

Милі стали мужні руки.
Почуттів — солодкі муки.
Ти зізнайся, я благаю,
Обійми — давно чекаю,
Поцілуй уста гарячі,
Так люблю тебе, юначе.

Пр.

09.03.10

Листопад

Як сон, ти прийшов до мене знов, —
Лине пісня не нова, а серденько не співа.
Промов не бажаю про любов.
Знає осені пора чарівні твої слова.

Пр.:

Промайнули миті літа,
Пожовтіли клена віти,
Оживає пережите знов і знов.
Без тепла зів'яли квіти,
Листопадом не зігріти,
Незабутнє наше літо — дивний сон.

Чому віддаляє доля нас?
Зустрічаю раз у раз ніч глибоку без прикрас.
Знайти б в листопаді всі листи,
Зізнавався віршами ти у коханні кожен раз.

Пр.

Вночі небеса такі сумні,
Ти приходиш, і мені пригадались літа дні,
В густих мріях осені не стих
Рідний дотик уст твоїх, та, на жаль, це уві сні.

Пр.

28.09.09

Кленовий зорепад

Осінь золота ходить рідним краєм,
Віти і траву золотом вдягає,
Водить хоровод, грає падолистом,
Осені пора, у тобі — дитинство.

Пр.:

Осені пора — золота, прекрасна,
Дивний зорепад, ти мені на щастя,

Юності моїй немає забуття.
Осені пора, з тобою почуття.

Осінь золота в зорі вбрала клени,
Ніжний зорепад закружляв шалено,
Листопаду вальс лагідно лунає,
Осене моя, я тебе кохаю.

Пр.

Миттю відлетять кленів зорепади,
І щасливий вальс змінять снігопади,
Загадала я — ти здійсни бажання,
Осені пора — юності світання.

Пр.

17.08.09

Я з тобою

Мріє кожен так життя своє прожити,
Щоб душа не знала болю і жалю,
Я не знаю, як без друга можна жити,
Хай будь-що, а я дружити так люблю.

Пр.:

В грудях серденько квітує від тепла,
Непомітно відлітають всі тривоги,
Я з тобою, де б у світі не була,
Розділили ми на двох життя дороги.

Щира посмішка змінила все навкруг,
Миті радості, печалі — ти зі мною,
В долі кожного повинен бути друг,
Щоб зимові дні здавалися весною.

Вірна дружба навіть лютою зимою,
Мов багаття, зігріває нам серця.
Ці слова — вони звучить про нас з тобою,
В ритмі серця лине пісня без кінця.

Пр.

07.12.09

Жартома

Малювала тебе жартома
Розмаїттям чуттів на світанку.
Виглядаючи щастя, сама
Я зустріла у полі циганку.

Пр.:

Жартома, жартома, жартома
Напророчила долю циганка,
Жартома, жартома, жартома
Мерехтіла роса на світанку,
Жартома, жартома, жартома
Полюбила замріяні очі,
Жартома, жартома, жартома
Зорепадом віталися ночі.

Заспівала тихенько струна,
Ясну зірку знайшла у серпанку,
Про кохання, солодше вина,
Розказала весела циганка.

Пр.

Відгукнулась щаслива весна,
Розливається спів соловейка.
Таємнице моя чарівна,
Так чекало на тебе серденько.

Пр.

27.06.10

Заспівай мені, матусю

Як шумлять поля житами
Крізь тумани на світанку,

Чую тихий голос мами
І ласкаву колисанку.
Дорога, така рідненька,
Ти завжди мені співаєш,
Я лечу до тебе, ненько,
Знаю — ти мене чекаєш.

Пр.:
Заспівай, моя матусю,
Про волошки сині в житі,
Я до тебе притулюся
І забуду все на світі.
Про кохання нерозлучне
Наспівай мені тихенько,
Пісню щиру, милозвучну
Заспівай, прошу, рідненька.

Простелилася стежина
В світанковий край до хати,
У саду цвіте калина, —
В тому краї моя мати.
Серцю все жадане, рідне,
У ярочку є криниця,
В ній і досі грає срібна
І така смачна водиця.

Пр.

11.11.09

Лягає в трави сизий вечір

Лягає в трави сизий вечір,
Зітхають яблуні в саду,
Грайливий вітер пестить плечі,
І я йду, до тебе йду.

Пр.:
Останній подив небокраю
Плекає промені ясні,
Несміло сказане "Кохаю!"

Відлунням лине вдалині.
Сплетіння рук, щасливі очі,
Доспілих яблук аромат.
Побуду ще, іти не хочу, —
Цілунок краще всіх принад.

Пр.
Спливає мить, таємна втеча,
Скажи мені — і я прийду,
Зустрінем радо сизий вечір
З грайливим вітром у саду.
Пр.

01.08.10

Музика спокусливих ночей

Ще в повітрі віє зорепадами
Таємнича музика ночей,
В побажаннях щирих залишали ми
Теплоту закоханих очей.

Пр.:
Почуттям омріяним скоритися,
Цілувати очі і вуста,
За щасливих віддано молитися
Буде ніч жадана, золота.
Під ясними зорями
Нам судилось стрітись.
Зігріває спогади
Музика ночей.

Відігрій несмілими зізнаннями
Кольори невимушених снів.
І навіщо разом зі світаннями
Відлітає зоряний мотив?
Пр.

16.08.10

Коли цвітуть сади

Кришталь грайливої води,
Несамовиті трелі ранні,
Такі дзвінки, такі жадані...
Люблю, коли цвітуть сади.

У гомінку сміливу мить
І я не хочу супокою.
Світанок зваблює луною
І лине в сонячну блакить.

Невпинно хочеться іти,
Відрадно серце калатає,
За нас щасливіших немає...
Люблю, коли зі мною ти.

У щасті — магія ночей,
Сплетіння рук, краса і вічність.
Я закохалася у ніжність
Твоїх чарівливих очей.

18.08.10